

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

Forslaget indebærer dels, at forbudet mod metalemballage til drikkevarer ophæves, hvis der samtidig etableres et velfungerende pant- og retursystem, således at metalemballagen returneres til materialegenvinding, dels at begrænsningerne vedrørende markedsføring af nye produkter ophæves, jfr. miljøministeriets bekendtgørelse nr. 95 af 16. marts 1984 om ændring af bekendtgørelse om emballage til øl og læskedrikke. Bekendtgørelsen er optrykt som bilag.

Fremskridtspartiet er altid gået ind for den frie konkurrence med så få restriktioner som muligt for det danske erhvervsliv under skyldig hensyntagen til miljøet.

Fremskridtspartiet går ligeledes ind for varernes frie bevægelighed over landegrænserne inden for EF-området. Fremskridtspartiet er modstander af nationale særregler, der ikke ligestiller det danske erhvervsliv med konkurrenterne i det øvrige EF-område.

Med de nugældende regler for salg af dåseøl, sammenholdt med de nye toldregler af den 1. januar 1985 (indførsel af øl i forbindelse med endagsrejser), sker der en kraftig konkurrenceforvridning mellem danske bryggerier, som ikke må sælge dåseøl på det danske marked, og udenlandske bryggerier, hvis produkter i dag frit kan indføres til Danmark.

Forslagsstillerne er i øvrigt bekendt med, at der i den danske bryggeriindustri er forskellige holdninger til det nuværende dåseølforbud.

I årene 1970-1981 blev der produceret dåseøl i Danmark, uden at det gav nogen beviselige miljøproblemer. I 1981 udgjorde øldåserne under 1 pct. af Danmarks samlede forbrug af engangsemballage (konserverdåser m.m.).

I 1976 indgik de danske bryggerier en frivillig aftale om forbud mod dåseøl i Danmark regnet fra den 1. januar 1982 og under forudsætning af, at forbudet ligeledes kunne opretholdes over for udenlandske bryggerier.

Den 2. juli 1981 udfærdigede daværende miljøminister Erik Holst bekendtgørelse nr. 397 om emballage til øl og læskedrikke, der forbød, at emballagen måtte være fremstillet af metal.

I 1981 meddelte EF-Kommissionen den danske regering, at den danske bekendtgørelse på en lang række punkter ikke overholdt Romtraktaten, og forlangte, at bestemmelserne blev gjort betydelig mindre restriktive.

Den danske regering, herunder også den nuværende firkloverregering, har siden henstillingen ikke gjort nævneværdige forsøg på at efterleve Romtraktatens artikel 30, som er en ikke ubetydelig del af grundlaget for fællesskabernes samhörighed i form af varernes frie bevægelighed inden for EF-området.

Bekendtgørelse nr. 95 pr. 16. marts 1984 om ændring af bekendtgørelse om emballage til øl og læskedrikke tillader dog markedsføring af op til ca. 900.000 ølflasker (markedsandel 0,05 pct.) af engangsglas, hvis der etableres et pant- og retursystem, så engangsflaskerne kan omsmeltes. Det synes uforståeligt, at metaldåser på forhånd skal forhindres i at kunne indgå i det samme pant- og retursystem, når genvindingsværdien for metaldåsen af aluminium er flere gange højere og transportomkostningerne er lavere end for engangsglas.

Det er forslagsstillernes klare indtryk, at Danmark vil tabe en retssag ved EF-Domstolen. EF-Domstolen har hidtil i sin domspraksis tydeligt vist, at tilsvarende nationale beskyttelseslove må ofres på den frie varebevægelses alter, for ellers skrider selve grundlaget under EF-Fællesskabet. (Se tidligere sager, sag 120/78, Cassis de Dijon af 20. februar 1979 og sag 788/79 af 26. juni 1980).

Den danske regering lægger en hyklerisk dobbeltmoral for dagen, når man gerne ser og tillader, at danske bryggerier eksporterer øl og læskedrikke i metalemballage til vore handelspartnere, mens man forbyder salget i Danmark af miljømæssige hensyn. Således sender f.eks. Faxe Bryggeri 60 millioner dåseøl tappet i Danmark til blandt andet Vesttyskland og England.